

Nr. 4
Ianuarie 2000MOTTO:
"Școala trebuie să te învețe
să
a fi propriul tău dascăl,
mai bun și cel mai aspru."

ORIZONT

grupul școlar

Dacă cumva vine moartea,
voi, ai mei, dragilor, voi să
fiți și după aceasta

Nichita Stănescu

OMUL CREȘTIN—OM CERESC

Fer. Augustin spunea într-o însemnare că, într-o țara creștină, ar trebui să existe două tipuri de închisori: una pentru ateii, adică acei oameni care nu vor să recunoască Dumnezeirea și alta pentru nebuni, aceia care cred în Dumnezeu, dar ei, de fapt, nu păzesc poruncile Lui, nu merg pe drumul Lui. Să devii ateu astăzi nu înseamnă neapărat să-L negi fățiș, verbal, în stil nietzchenian, pe Făcătorul Tău; lipsit de credință e omul care se înșală pe sine însuși, de multe ori în mod deliberat, și nu trece dincolo de trup, de materie.

Omul-ateu, omul indignat se pierde în lume, este înghițit de ea, nemaigăsind un sens în nimic. Dar lumea trebuie să fie, așa cum părintele Stăniloae taina existenței și a transparent al unui adică al lui un mediu care se mijloc de spirituală printr-spirituală." Omul-nu-și folosește și n-ochii sufletești. Să înseamnă să cu buzele, iar faptele demonstreze nebun înseamnă să te poți sluji la doi stăpâni, lumii, răului din ea, căci lumea aceasta devine din ce în ce mai mult un mediu de întreținere și de îngroșare a necredinței, a egoismului, fățarniciei, a urii gratuite, prostestii.

A fi nebun mai înseamnă să locuiești într-un loc închis, neaerisit, putred; păcatul, atunci când nu vrem să ne lăsăm de el și să ne căim, ne ține în lanțuri. Nebunia e opusul bucuriei de a nu mai fi înrobitor, deoarece "contrariul păcatului nu este virtutea, ci libertatea" (Kierkegaard). A fi nebun mai înseamnă să nu vrei să te lași cucerit de iubirea Dumnezeiască. Adevărata nebunie este deci, a nu înțelege dragostea, credința.

Să fi creștin, să ai o țară creștină, înseamnă să ai ochi, să vezi frumos, să gândești frumos, să-L iubești pe Dumnezeu mai mult decât orice, iar pe aproapele tău ca și cum tu ai fi acela. Astfel, creștinul devine "om ceresc", cum spunea un părinte.

Nicolaie Steinhardt, părintele de la Rohia, evreul convertit la ortodoxism, care la un moment dat, în *Jurnalul fericirii* afirma: "Ce bine-mi pare că m-am

făcut ortodox!", dă o inegalabilă definiție a stării "aristocratice" de a fi creștin: "A fi creștin e o taină dulce, un minunat secret. Să știi că Iisus e Fiul Lui Dumnezeu și al Omului, statornicul nostru însoțitor, că-L putem oricând chema, ne ruga, ne încredința Lui, a-L avea drept exemplu, a simți că față de El suntem răspunzători de cele ce facem ori nu facem, că nu-L putem trăda și batjocori prin faptele noastre urâte și gândurile noastre rele fără a ne rușina în adâncul șinei noastre, că nu suntem singuri și părăsiți la bunul plac al determinismului sau hazardului - ce fericire mai acută poate fi în clipele noastre de restriște, descumpănire, ispite și frustrare, ori de liniște și bucurie?"

Să nu ne fie rușine să fim creștini. Adică să fim creștini, ca să putem fi oameni cu adevărat!

Pop Ioana

Steaua călăuzitoare

*Dă-mi doar puterea să aprind
Lumina-n crestele înalte
Și printre stele să mă plimb
Ca să mă pierd ușor prin astre!
Și-am să mă pierd acolo unde
Mă cheamă steaua călăuzitoare
Și voi călători oriunde
În Carul Mic și-n Carul Mare.
Eu încântată de idee
Voi soarbe clipa de visare
Și-oi lumina Calea Lactee
Tăcutul drum către uitare...*